

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego
Autor	Minister Rozwoju i Technologii
Projekt z dnia	05.04.2024 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 – uwagi ogólne do zmian w ustawie Prawo wekslowe	O ile propozycję wprowadzenia elektronicznego weksla należy ocenić pozytywnie, o tyle brak przedstawienia projektu rozporządzenia wydawanego na podstawie projektowanego art. 10c Prawa wekslowego wymaga udzielenia wyjaśnień do kwestii poruszonych w uzasadnieniu uwagi.	<p>Wobec braku przedstawienia projektu rozporządzenia dot. wzoru formularza elektronicznego weksla i dokonywania czynności wobec weksla, wyjaśnienia wymagają następujące kwestie:</p> <p>1. Projektowane przepisy przewidują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak stosowania przepisów dot. wydawania wtóropisów i odpisów wekslu (projektowany art. 68a) - brak stosowania przepisów dot. składania protestu na odwrocie weksla lub na osobnej karcie (projektowany art. 88) - brak stosowania przepisów dot. odpisu weksla w przypadku protestu (projektowany art. 90), <p>zatem należy wyjaśnić, czy rozporządzenie wydawane na podstawie projektowanego art. 10c będzie przewidywało możliwość i formy dokonywania ww. czynności? Jeżeli tak, to w jakiej formie.</p> <p>2. W projektowanych przepisach brak jest jakichkolwiek regulacji dotyczących papierowego wydruku elektronicznego weksla. Nie ulega wątpliwości, że taki wydruk może być potencjalnie sporządzany na potrzeby obrotu gospodarczego, a także na potrzeby postępowań (np. administracyjnych, sądowych, w</p>		

			sprawach o udzielenie zamówienia publicznego), zatem wyjaśnienia wymaga czy i jaką moc prawną będzie miał taki wydruk (np. w celach dowodowych na potrzeby prowadzonego postępowania).		
2.	Art. 2 pkt 2 – w zakresie dodawanego art. 45a Kpa	Potrzeba doprecyzowana projektowanego przepisu w odniesieniu do spółek prawa handlowego reprezentowanych przez inne spółki.	Czy w sytuacji, w której występuje sp. z o.o. sp.k. i reprezentacja spółki komandytowej należy do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, doręczenie będzie skuteczne zgodnie z ogólnymi zasadami reprezentacji określonymi w KSH tj. do zarządu sp. z o.o., który złożony jest z osób fizycznych. Czy też w takim przypadku będzie odbywało się to w inny sposób?		
3.	Art. 2 pkt 4 lit. b – w zakresie zmienianego art. 96b § 4 Kpa	Należy pozostawić art. 96b § 4 Kpa w aktualnym brzmieniu, a projektowany przepis należy dodać jako § 5 do art. 96b Kpa.	Aktualnie Kodeks postępowania administracyjnego zawiera art. 96b § 4 o treści „Zawiadomienie o możliwości przeprowadzenia mediacji zawiera pouczenie o zasadach prowadzenia mediacji oraz ponoszenia jej kosztów”. Projektowany (zmieniany) art. 96b § 4 reguluje przypadki, kiedy organ nie dokonuje zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji. Zatem w art. 96b Kpa należy pozostawić przepis regulujący zawiadomienie o przeprowadzeniu mediacji, tak aby strony zostały pouczone o zasadach jej prowadzenia, a także o zasadach ponoszenia kosztów takiej mediacji. Uzasadnia to pozostawienie art. 96b § 4 Kpa w obowiązującym brzmieniu i dodanie projektowanego przepisu jako art. 96b § 5.		
4.	Art. 2 pkt 6 – w zakresie dodawanego art. 109 § 3 i 4 Kpa	Potrzeba doprecyzowania przepisu.	Wyjaśnienia wymagają następujące kwestie: - pojawia się wątpliwość kiedy nastąpi skuteczne doręczenie decyzji wysłanej w ten sposób – czy w momencie dotarcia papierowej decyzji, czy też dopiero gdy na trwałym nośniku zostaną dostarczone stronie załączniki czy też organ ma obowiązek doręczyć równocześnie decyzję w postaci papierowej wraz z załącznikami na nośniku, - do jakiego momentu postępowania strona będzie mogła wyrazić zgodę na doręczenie jej załączników do decyzji na trwałym nośniku; z punktu widzenia organów, wydaje się, że najbardziej racjonalnym ostatnim momentem wyrażenia zgody na doręczenie załączników w opisany sposób, byłby moment wypowiedzenia się stron do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji.		
5.	Art. 2 pkt 9 – w zakresie zmienianego art. 133 Kpa	Proponuje się dodanie przepisu dopuszczającego przesyłanie akt sprawy prowadzonych w całości w postaci elektronicznej na adres do	Proponuje się aktualny art. 133 oznaczyć jako § 1 i dodać § 2 w brzmieniu:		

		doręczeń elektronicznych organu odwoławczego.	„Akta sprawy prowadzone w całości w postaci elektronicznej mogą być przesyłane wraz z odwołaniem na adres do doręczeń elektronicznych organu odwoławczego”.		
6.	Art. pkt 10 – w zakresie dodawanego art. 139a Kpa	Potrzeba wyjaśnienia projektowanego przepisu.	Wyjaśnienia wymaga, jak powinien zachować się organ I instancji w przypadku, gdy nie zgadza się z okolicznościami wskazanymi przez organ odwoławczy, np. w sytuacji gdy organ II instancji dokonał oczywiście błędnej wykładni lub interpretacji przepisów prawa? Wbrew pozorom nie są to sytuacje odosobnione. Czy w takim przypadku wystarczające będzie wskazanie, w uzasadnieniu decyzji, że organ I instancji wziął pod uwagę okoliczności wskazane przez organ odwoławczy przy jednoczesnym wyjaśnieniu w jakim zakresie i dlaczego się z nimi nie zgadza? Jaki charakter prawny ma zarządzenie wyjaśnienia przez organ I instancji przyczyn i ustalenie pracowników winnych naruszania obowiązku? Czy organ odwoławczy może „przymusić” kierownika organu I instancji do wymierzenia pracownikowi kary porządkowej lub dyscyplinarnej? Czy kierownik organu I instancji będzie związany ewentualnymi rekomendacjami organu odwoławczego w zakresie ukarania pracownika?		
7.	Art. 4 pkt 1 lit. b – w zakresie dodawanego art. 183 ⁸ § 4 ¹ Kpc	Przepis należy skreślić.	Projektowany przepis stanowi o automatycznym skierowaniu stron do mediacji, w sytuacji gdy pozew obarczony jest „brakiem”, tj. nie zawiera informacji albo wyjaśnień, o których mowa w art. 187 § 1 pkt 3 Kpc. Wprowadzenie omawianego przepisu spowoduje, że sprawy w sądach rozpatrywane będą dwutorowo – te, w których w pozwie zawarto informacje o mediacji w „normalnym” trybie będą rozpatrywane przez sąd, który i tak będzie mógł na podstawie art. 183 ⁸ § 1 skierować strony do mediacji oraz, te w których nie zawarto wskazanych informacji w pozwie, gdzie sąd na podstawie projektowanych przepisów będzie miał obowiązek skierować strony do mediacji. Problematyczne wydaje się obligatoryjne kierowanie przez sąd do mediacji spraw w postępowaniu nakazowym lub upominawczym. Aktualnie art. 183 ⁸ § 3 stanowi, że przepisu § 1 (czyli możliwości skierowania przez sąd do mediacji na każdym etapie postępowania) nie stosuje się w sprawach rozpoznawanych w postępowaniach upominawczym oraz nakazowym, chyba że doszło do skutecznego wniesienia zarzutów.		

			<p>Wyłączenie wskazane w projektowanym przepisie (art. 183⁸ § 4¹ pkt 1) nie będzie obejmowało postępowań upominawczych i nakazowych.</p> <p>Z punktu widzenia strony powodowej, skierowanie do mediacji przez sąd, może faktycznie przedłużyć postępowanie, a w konsekwencji dochodzenie roszczeń, co stoi w sprzeczności z tezą wskazaną przez projektodawcę w uzasadnieniu, jakoby mediacja w przypadkach określonych w projektowanym przepisie miała służyć przyspieszeniu sprawy.</p>		
8.	Art. 4 pkt 3 lit. b – w zakresie dodawanego art. 187 § 3 Kpc	Przepis stanowi ograniczenie strony powodowej w jej prawie do sądu.	<p>Przepis stanowi, że niespełnienie wymogu, o którym mowa w § 1 pkt 3 (dop. chodzi o element pozwu dot. informacji o podjęciu przez strony mediacji lub pozasądowego rozwiązania sporu), nie uznaje się za brak formalny pisma uniemożliwiający nadanie mu prawidłowego biegu.</p> <p>Odnosząc się do uwagi dot. art. 4 pkt 1 lit. b – w zakresie dodawanego art. 183⁸ § 4¹ Kpc, należy zauważyć, że projektodawcy z jednej strony stoją na stanowisku, że ww. brak nie stanowi braku formalnego pisma uniemożliwiającego nadanie mu prawidłowego biegu, z drugiej zaś przepis ten w praktyce ograniczy stronę powodową w prawie do sądu.</p> <p>Wniesienie pozwu z ww. „brakiem” będzie powodowało automatyczne skierowanie sprawy do mediacji, bez wzywania powoda do uzupełnienia braków pisma.</p> <p>W praktyce ograniczy to prawo do sądu i wydłuży czas oczekiwania na rozpoznanie sprawy przez sąd.</p>		
9.	Art. 4 pkt 4 lit. a i b – w zakresie projektowanego art. 485 § 2 i § 4 Kpc	Projektowane przepisy posługują się zamiennie pojęciami: - zaświadczenia (§ 2) - poświadczenia (§ 4). Należy ujednoclić nazewnictwo.	<p>Przepisy wprowadzają instytucję zaświadczenia (poświadczenia) wydawanego przez instytucję zaufaną o przyjęciu weksla lub czeku na nośniku elektronicznym.</p> <p>Z uwagi na użycie w przepisach dwóch różnych pojęć, należy ujednoclić nazewnictwo w tym zakresie.</p> <p>Dodatkowo wskazuję, że opiniowana ustawa zmieniająca nie zawiera zmian w prawie czekowym w zakresie dotyczącym możliwości wystawiania czeków w postaci elektronicznej.</p>		
10.	Art. 4 pkt 4 lit. c – w zakresie dodawanego art. 485 § 41-43	Dodawane paragrafy zostały błędnie oznaczone. Prawidłowe oznaczenie przepisów powinno być następujące: § 4 ¹ – 4 ³			

11.	Art. 26 – w zakresie dodawanych art. 31 ust. 3a, art. 33 ust. 2b, art. 38 ust. 2b, art. 58 ust. 2b, art. 109 ust. 8, art. 110 ust. 2 oraz art. 117 ust. 3b do ustawy o kierujących pojazdami	Skreślić	<p>Przepis jest zbędny.</p> <p>Zgodnie z KPA (w wyniku nowelizacji, która weszła w życie 12 maja 2023 r.) decyzja wydana w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony, jest ostateczna.</p> <p>Ponadto zgodnie z art. 127a KPA przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.</p> <p>Zatem jeżeli decyzja jest korzystna dla strony już dzisiaj w KPA są przepisy realizujące ideę szybkiego uzyskania decyzji ostatecznej przez stronę.</p> <p>Natomiast w przypadku decyzji niekorzystnej trudno znaleźć uzasadnienie dla pozbawienia strony prawa do złożenia odwołania. Z uwagi na długi okres oczekiwania na rozpatrzenie skarg na decyzje przez sądy administracyjne trudno znaleźć uzasadnienie dla wprowadzania proponowanej regulacji.</p> <p>W postępowaniach, do których odnosi się art. 26 projektu nowelizacji owszem decyzje nie mają charakteru uznaniowego, nie oznacza to jednak, że warunki wydania określonych decyzji o charakterze związanym są jasne i czytelne.</p> <p>W naszej ocenie wprowadzanie w ustawach szczególnych wyłomów od ogólnej procedury administracyjnej, tam gdzie nie jest to konieczne, nie wpływa ani na przejrzystość ani na jasność w zakresie stosowania przepisów prawa.</p>		
12.	Art. 30 – w zakresie zmienianego art. 122 ustawy Prawo oświatowe	<p>1. Dofinansowanie kosztów kształcenia pracownika młodocianego powinno zostać w 60% uzależnione od podejścia do egzaminu, a w 40% od jego zdania.</p> <p>2. Ocena skutków regulacji projektu musi zostać uzupełniona o źródło</p>	<p>Z jednej strony zrozumiałym jest argument, że pracodawca ponosi koszty kształcenia młodocianego pracownika w całym cyklu i krzywdzące dla niego jest uzależnienie dofinansowania tylko od zdania egzaminu przez młodocianego pracownika. Z drugiej jednak strony przyznanie dofinansowania na każdego młodocianego, za sam fakt przystąpienia do egzaminu znacznie rozszerzy zakres dofinansowania. Projektodawcy przyjmują w OSR na s. 28 dane z roku szkolnego 2022/2023 ale nie uwzględniają liczby młodocianych</p>		

		<p>finansowania zwiększonych wydatków po stronie Funduszu Pracy, które nastąpią w związku ze zmianą mechanizmu waloryzacji kwoty dofinansowania oraz zmianą kryterium udzielonego dofinansowania.</p>	<p>pracowników, którzy w ogóle w roku szkolnym 2022/2023 do egzaminu nie przystąpili. Można założyć, że jeżeli dofinansowanie zostanie rozszerzone jak proponują projektodawcy, to w interesie pracodawców będzie zachęcanie młodocianych już do samego podejścia do egzaminu. Tym bardziej, że proponowany w projekcie mechanizm waloryzacji zwiększy kwoty dofinansowania. Szacowane przez projektodawców skutki finansowe są więc mocno zaniżone. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że środki na dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników pochodzą z Funduszu Pracy. Fundusz Pracy jest aktualnie przeznaczony na szereg zadań polegających w szczególności na promocji zatrudnienia, łagodzeniu skutków bezrobocia czy aktywizacji zawodowej. Z Funduszu Pracy finansowane są również koszty obsługi administracyjnej tych zadań. Projektodawcy nie wskazali źródła finansowania zwiększonych wydatków po stronie Funduszu Pracy w związku z wejściem w życie projektowanej zmiany, tak aby mogła zostać zrealizowana bez uszczerbku dla pozostałych obszarów, które są aktualnie finansowane lub dofinansowane z Funduszu Pracy.</p> <p>Wychodząc jednak na przeciw pomysłowi projektodawców i pracodawcom proponujemy, wzorem finansowania kształcenia w szkołach dla dorosłych (art. 25 ust. 3 i 5 oraz art. 26 ust. 2 i 5 ustawy o finansowaniu zadań oświatowych) uzależnienie kwoty dofinansowania w części od podejścia do egzaminu, a w części od zdania egzaminu. Proponujemy proporcję 60% do 40% ale może to pozostać przedmiotem dalszych negocjacji. Jest to rozwiązanie, które z jednej strony da pracodawcom gwarancję, że otrzymają dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianego pracownika bez względu na wynik jego egzaminu, a z drugiej strony pojawia się efekt pro jakościowy, gdyż wprowadzenie części „za efekt” czyli zdany egzamin przysłuży się zarówno pracodawcy jak i sytuacji na rynku pracy. Pracodawca będzie wiedział, że mobilizacja młodocianego pracownika do zdania będzie gratyfikowana dodatkowym dofinansowaniem, natomiast nowi młodociani, którzy zdali egzamin zasilą grono wykwalifikowanych pracowników.</p>		
13.	Art. 32 pkt 4 lit. b – w zakresie dodawanego art. 47 ust. 1a w ustawie	Skreślić lub zmodyfikować przepis.	Zgodnie z brzmieniem przepisu i uzasadnieniem projektu, organ kontroli będzie musiał udostępnić w BIP okresowy plan kontroli już po zakończeniu okresu kontroli. Pytanie po co i jaki to ma sens skoro nie wpłynie w żaden sposób na przeprowadzone już kontrole?		

	Prawo przedsiębiorców				
14.	Art. 34 pkt 3 – w zakresie zmienianego art. 507 w ustawie Prawo zamówień publicznych	Należy odstąpić od zmiany przepisu.	<p>Projektowany przepis ma na celu wprowadzenie wzajemnego przekazywania pism przez strony lub uczestników postępowania odwoławczego w sprawach z zakresu zamówień publicznych. Przepis nie określa jednak co oznaczają pojęcia „przekazanie pisma”, a także czym jest „dowód przekazania pisma”, który ma być dołączony do pisma wnoszonego do KIO.</p> <p>Można odnieść wrażenie, że proponowana regulacja ma odnieść skutek podobny do obowiązku wzajemnego doręczania sobie pism procesowych pomiędzy profesjonalnymi pełnomocnikami w postępowaniu cywilnym (zob. art. 132 Kpc), jednakże projektowany przepis nie określa czym jest dowód przekazania pisma, a także skutków nieprzekazania pisma oraz niedołączenia dowodu jego przekazania.</p> <p>Ponadto w art. 132 Kpc nie wymaga się dołączenia dowodu przekazania pisma drugiej stronie, a jedynie zamieszczenia w treści pisma oświadczenia o doręczeniu odpisu pisma drugiej stronie albo o jego nadaniu za pośrednictwem operatora, o którym mowa w art. 165 § 2 (przepis ten pierwotnie przewidywał obowiązek przedkładania dowodów doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania ale został zmodyfikowany).</p>		